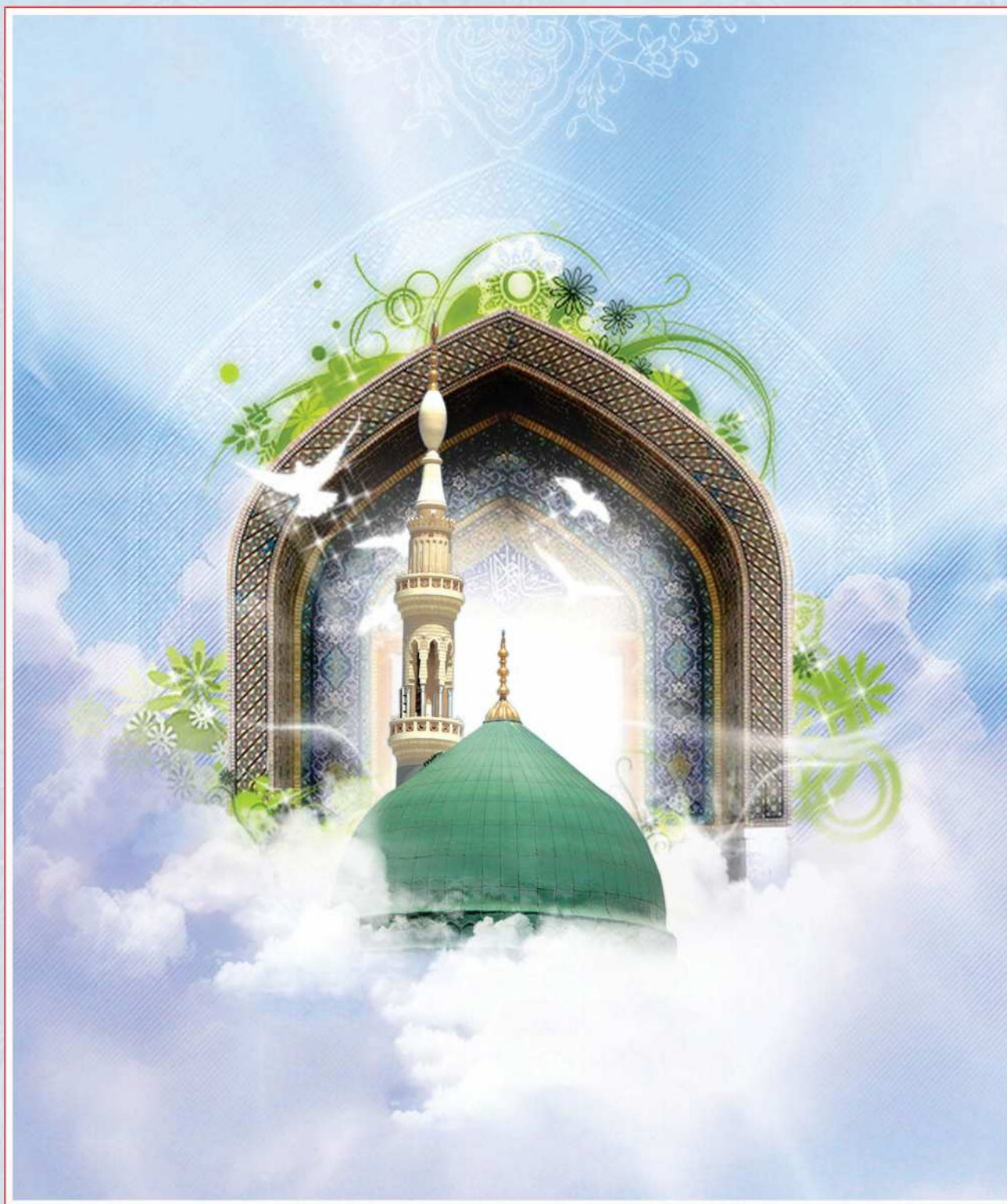

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 184

Ақойид

Шинохти китоби Худованд

Тафсире бар оёти Қуръон

Ахлоқ

Ахлоқи иҷтимоӣ

Нависандаи пурсиш:

Бинтул Ҳудо

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Тарихи пурсиш: 09/10/2016

Тарихи посух ба пурсиш: 13/10/2016

2. **باب الرقى والعين** و c17, c11, c43; **Хаммо ибни Манба**, c43; **Мусаннафи Абдулраззок**, c11, c17; **باب النفث** و c294, c1, c447; **Муснади Ахмад**, c1, c294; **Хамон**, c2, c222 ва c420; **Хамон**, c3, c447; **Хамон**, c4, c67; c5, c70 ва c146; **Саҳиҳул Бухорӣ**, c7, c23 **باب العين حق** و c13; **Сунани ибни Моча**, c2, c1159; **Сунани Абӣ Довуд**, c2, c224 **باب ما جاء فى العين** و c380, c4, c380 **باب ما جاء أن العين حق والغسل لها** c268; **Сунани Тирмизӣ**, c3, c268 **باب ما جاء أن العين حق** و c380, c4, c380 **Бобул Аъйн**; **Ҳоким**, **Ал-Мустадлак**, c4, c215; **Сунани Байҳақӣ**, c9, c351 **باب الإستغسال للمعين** **Ибни Бастом**, **طب الأئمة** c121 **باب عوذة للعين** **Табарӣ**, **Мақоримул Аҳлок**. c386

Тафсири бархи оёти Қуръон/ Ахлоқи иҷтимоӣ

таваҷҷуҳ ба инки агар меҳост имконе барои онҳо қарор наредод ё пас аз эҷоди асбобашон тавассути мардум монеъ аз онҳо мешуд ва аз ин рӯ, фармудааст: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾; <<Ба ҳар мусибате ки ба шумо мерасад ба сабаби чизе аст ки дастхотон касб кардааст ва аз бисёрӣ чашм мепӯшад>>, ба ин маъно ки аз бисёрӣ монеъ мешавад то ба мусибат наянҷомад, вале адолати Ё ва масолеҳи олияи ҷаҳон эҷоб мекунад ки дар маҷмӯъ ихтиёри мардумро салб накунад ва ба онон иҷоза диҳад ки масири зиндагии худро интиҳоб кунанд ва натоӣҷи аъмолашонро бубинанд. Бинобарин, чашми захми дигарон бидуни изни Худованд нест, ҳамчунонки қатл, ҷарҳ, зарб ва озори онон бидуни изни Ё воқеъ намешавад, дар ҳоле ки ҳамаи ин корҳо назди Ё ҳаром аст.

Аммо аз оёт ва ривоёт доништа мешавад ки пешгирӣ аз <<Чашми захм>> тавассути чашм зананда ва касе ки чашм зада мешавад, мумкин аст; Ба ин тартиб ки чашм зананда аз ҳасодат дурӣ ҷӯяд ва ҳаргоҳ чизи эъҷоббарангезе дар дигарон мебинад, офаридагораширо ёд кунад ва бузург шуморад ва бигӯяд: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾; <<Ин чизе аст ки Худованд хостааст ва ҳеҷ қуввате ҷуз ба сабаби Худованд нест>>; Чунонки Худованд ба унвони намуна фармудааст: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرِنًا أَقَلَّ مِنْكَ مَلًا وَوَلَدًا﴾; <<Чаро хангоме ки ба боғи худ дохил шудӣ нагуфтӣ: Мошоъаллоҳ Ло Қуввата Иллоҳ Биллоҳ агар мебинӣ ки ман аз ту мол ва фарзанди камтаре дорам?!>> Ва касе ки метарсад чашм зада шавад, то ҳадди мумкин аз худнамоӣ дурӣ ҷӯяд ва монанди Қорун набошад ки Худованд дар бораи ӯ фармудааст: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾; <<Пас дар зинати худ ба миёни қавмаш берун шуд, касоне ки зиндагии дунёро меҳоханд гуфтанд эй кош барои мо ҳам чизе буд ки ба Қорун дода шуд, ӯ ба ростии дорои баҳраи азим аст>> Ва монанди писарони Яъқуб алайҳи салом бошад ки Худованд дар бораи онон фармудааст: ﴿وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ

1 . Шӯро/ 30

2 . Каҳф/ 39

3 . Қасас/ 79

Тафсири бархи оёти Қуръон/ Ахлоқи иҷтимоӣ

﴿فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾¹; <<Ва гуфт эй писарони ман! Ҳамагӣ аз як дарвоза ворид нашавед (ки таваҷҷуҳи дигаронро ба худ ҷалб кунед) ва аз дарвозаҳои мухталиф ворид шавед ва ман шуморо аз Худованд дар бораи чизе бениёз намекунам, ҳукм танҳо барои Худованд аст, бар Ё таваккул мекунам ва таваккул кунандагон бояд бар Ё таваккул кунанд>> Ва Худовандро бисёр ёд кунад ва бар неъмате ки ба ӯ додаст сипос гузорад ва монанди Қорун набошад ки Худованд дар бораи ӯ фармудааст: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾²; <<Гуфт ҷуз ин нест ки онро бо илме аз пеши худам ба даст овардаам>> Ва сипас аз шарри ҳосидон ба Худованд паноҳ барад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾³; <<Бигӯ ба Парвардигори сапедаи субҳ паноҳ мебарам аз шарри чизе ки офаридааст ва аз шарри ҳар торикӣ ҳангоме ки фаро мегирад ва аз шарри занони афсунгар ки дар гиреҳҳо медаманд ва аз шарри ҳар ҳосиде ҳангоме ки ҳасодат мекунад>> Ва монанди мушрикони набованд ки сангеро ба худ мебаранд ва мепиндоранд ки онро ҳифз мекунад, дар ҳоле ки он қодир ба ҳифзи чизе нест; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«رَأَى الْمُنْصُورَ حَجَرًا فِي عُنُقِ رَجُلٍ فَقَالَ لَهُ: مَا هَذَا؟! قَالَ: حَجَرٌ يَدْفَعُ عَنِّي الْبَلَاءَ! فَأَخَذَهُ مِنْ عُنُقِهِ وَ أَلْقَاهُ فِي النَّهْرِ ثُمَّ قَالَ: مَا دَفَعَ عَنِّي نَفْسِيهِ الْبَلَاءَ فَكَيْفَ يَدْفَعُهُ عَنْكَ؟! تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَى» <<Мансур сангеро бар гардани марде дид, пас ба ӯ фармуд: Ин чист? Гуфт: Санге аст ки балоро аз ман дафъ мекунад! Пас онро аз гардани ӯ гирифт ва дар ҷӯй андохт ва сипас фармуд: Балоро аз худаш дафъ накард, пас чигуна аз ту дафъаш мекунад?! Бар Худо таваккул кун ки Худо ба унвони мудофеъ кофӣ аст>>!

Аммо оё барои дармони касе ки чашм зада шудааст роҳкоре афзун бар дуъо ва муъолиҷоти оддӣ вучуд дорад? Ривояти фаровоне бо ин мазмун расидааст ки агар чашм зананда аз обе вузу бигирад ё даст ва рӯйи ва пойи худро дар он бишӯяд ва сипас аз он бар рӯйи касе ки чашм зада шудааст рехта шавад ё ӯ аз он вузу бигирад, ба ӯ суд

1 . Юсуф/ 67

2 . Қасас/ 78

3 . Фалак/ 1-5

Тафсири бархи оёти Қуръон/ Ахлоқи иҷтимоӣ

мерасонад ва чи басо ўро дармон мекунад Ин Шоъ Аллоҳ¹ ва ин чизе аст ки ақлан муҳол нест ва агар касе –бо таваҷҷуҳ ба ривояти мазкур– аз рӯй раҷоъ анҷом диҳад, ишколе надорад.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хӯросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исломи
ошино шавед.

1 . Нигоҳ кунед ба: Сунани Тирмизӣ, ҷ3, с268 باب ما جاء أن العين حقّ و الغسل لها 9, 351 سنيان Байҳақӣ, باب الإستغسال للمعين

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло